

[Bjørn Elmquist]

ene medlem af gruppen over til det andet? Det er ét konkret spørgsmål, som melder sig.

Et andet spørgsmål er, om man er klar over, at det meget ofte fører til frustration hos den enkelte, når man sidder over for en gruppe på, jeg ved ikke hvor mange medlemmer, som måske alle er besjælet af et ønske om at hjælpe vedkommende, som man må være fuld af respekt for, men hvor der kan gives divergerende råd, og hvor der faktisk ikke er nogen, som er den egentlig ansvarlige. Den frustration, som man kan føle i en sådan situation, er vi i Venstre bange for kan blive resultatet af det forslag, SF har stillet på dette område.

Der er de helt konkrete krav, som SF er inde på at man bør stille for, siger man, at styrke den enkeltes situation: kravet om udgang, kravet om at blive »luftet« en time om dagen, kravet om eneværelse, kravet om, at der skal være en bestemt indretning af det pågældende værelse, osv.

Det er måske ikke det, SF tilsigter, men disse ting kan meget let give indtryk af en meget formynderisk holdning, en bedreviden, som fører til en umyndiggørelse af folk, der i forvejen måske er svagt funderet, føler sig svage over for systemet. På disse konkrete punkter vil vi derfor gerne anmelde nogle kraftige forbehold.

For så vidt angår karakteren af SF's forslag synes vi, at justitsministerens udgangspunkt er det korrekte, det rigtige, det bedste. SF's forslag hedder jo også forslag til lov om psykiatrisk behandling, hvor justitsministerens rigtigere – og også bedre, mener vi, over for de pågældende borgere – taler om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien og i den situation indbygger og udbygger en række retsgarantier, som skal sikre dem.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Der har nu et par gange i debatten været talt om det tværfaglige team i SF's forslag, og for at det nu ikke skal køre af sporet under resten af debatten, vil jeg gerne bringe nogle ting på plads.

Det ligger ikke i forslaget, at man skal lave en kompetenceudvanding, eller at man skal sidde over for en gruppe og redegøre for sine forskellige problemer. De erfaringer har vi gjort inden for bistandslovsområdet, og det er ikke altid særlig gode erfaringer, det skal jeg med det

samme sige; tingene ligesom forplumrer sig i et gruppearbejde.

Men det, vi peger på, er, at det drejer sig om patientens samlede situation, og dermed kan der godt være nogle andre synspunkter, der skal bringes ind i behandlingsarbejdet. Og her er vi faktisk helt i overensstemmelse med sundhedsministeren, som jo var ordfører på forslaget sidste gang, idet fru Elsebeth Kock-Petersen dengang pegede på, at det er vigtigt, at den psykiatriske patient er medbestemmende med hensyn til den behandling, som skal foregå, og dermed vel egentlig også kan sige: jamen mine problemer har måske større psykologiske, større pædagogiske, større sociale aspekter, og dem har jeg også brug for at få gjort noget ved. Det er egentlig den mulighed, der ligger i det, og ikke, at selve behandlingsmulighederne skal forsvinde ud i en eller anden tåge, hvor ingen ved hvem der gør hvad.

Mogens Elvensø (FP):

Jeg træder til som ordfører i stedet for fru Jane Oksen, der lige i sidste øjeblik blev forhindret i at komme her i dag. Det betyder selvfølgelig, at jeg ikke helt har kunnet sammenligne de to lovforslag nr. L 76 og L 82, men jeg kan da fremføre nogle af de bemærkninger, som jeg bad ordføreren fremføre oppe i gruppen.

Den første vedrørte titlen. Lovforslaget hedder jo forslag til lov om frihedsberøvelse og tvangsindlæggelse, og er der noget, vi i Fremskridtspartiet ikke kan lide, så er det noget, der har med tvang og frihedsberøvelse at gøre, men det er klart, at man ved visse former for sygdom skal kunne beskytte først og fremmest patienten, men også det samfund, der er uden om patienten.

Derfor er det jo nødvendigt at have psykiatrisk behandling, og derfor kan jeg også på mit partis vegne sige, at vi giver tilsagn om en reel og god udvalgsbehandling, men vi forudsætter ikke, at den vil blive kort, som mange af talerne har gjort; vi tror, det skal være en god og grundig behandling.

I forslagene bruges ordet »sindssyg«, og det troede jeg faktisk var et ord, der var afskaffet for længe siden. Vi kan ikke lide, at man taler om sindssyge; man må hellere snakke om psykiatrisk behandling.

Endvidere er der i forslagene lagt noget ud til amterne. Det skal imidlertid ikke være nogen